

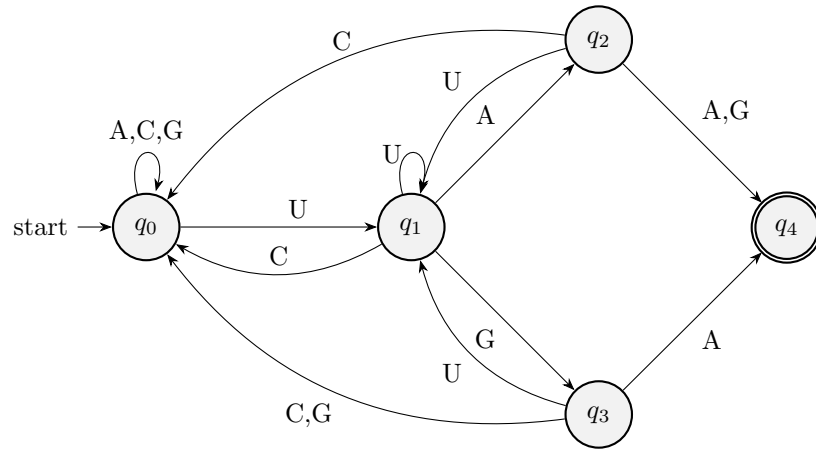
Algoritmi v bioinformatiki - 1. Domača naloga

Jan Panjan

March 26, 2025

1. *Konstruirajte deterministični končni avtomat, ki v mRNK materialu prepozna zaključne kodone.*

(a) Grafično:

(b) S formalnim opisom peterike $[\Sigma, Q, q_0, F, \delta]$:

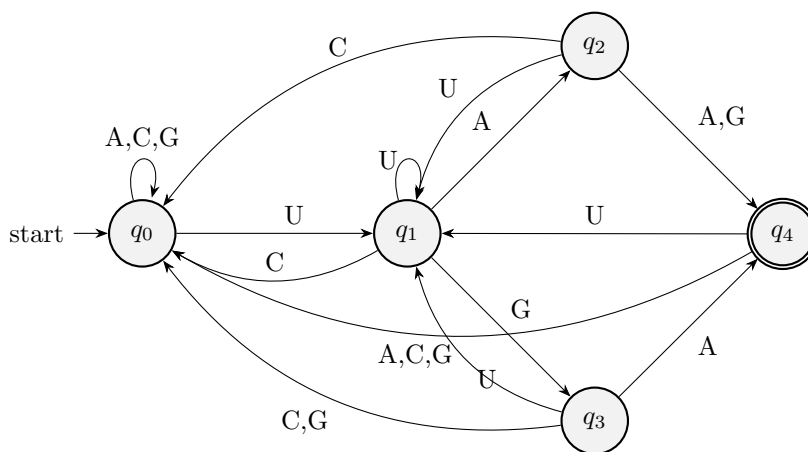
- $\Sigma = \{A, U, C, G\}$
- $Q = \{q_0, q_1, q_2, q_3, q_4\}$
- $q_0 = q_0$
- $F = \{q_4\}$
- stanja so pisana samo s številko in pot ki pripelje do končnega stanja je označena z rdečo barvo, da je bolj berljivo.

δ	A	U	C	G
0	0	1	0	0
1	2	1	0	3
2	4	1	0	4
3	4	1	0	0
4	/	/	/	/

2. Kako se rešitev 1. naloge spremeni, če želimo s pomočjo končnega avtomata poiskati vse pojavitve zaključnih kodonov? Zapišite algoritem in ponazorite njegovo delovanje na delu mRNK AUAUAAUGCUUGA. Koliko zaključnih kodonov vsebuje dani mRNK?

Njegovo končno stanje se spremeni, tako da ponovno začne iskati vzorec, ko pride enkrat do končnega stanja. To je vidno grafično kot povezava od q_4 do q_0 in spremenjene vrednosti v zadnji vrstici δ -tabele.

(a) Grafično:

(b) S formalnim opisom peterike $[\Sigma, Q, q_0, F, \delta]$:

- $\Sigma = \{A, U, C, G\}$
- $Q = \{q_1, q_2, q_3, q_4\}$
- $q_0 = q_0$
- $F = \{q_4\}$

δ	A	U	C	G
0	0	1	0	0
1	2	1	0	3
2	4	1	0	4
3	4	1	0	0
4	0	1	0	0

Algoritem za iskanje STOP kodonov v mRNA vzorcu: algoritem za izgradnjo δ -tabele smo podali na vajah in ga ne bom ponovno napisal. Predpostavljam torej, da je tabela za naš končni avtomat že izgrajena. Iskanje vzorca v besedilu AUAUAAUGCUUGA poteka tako:

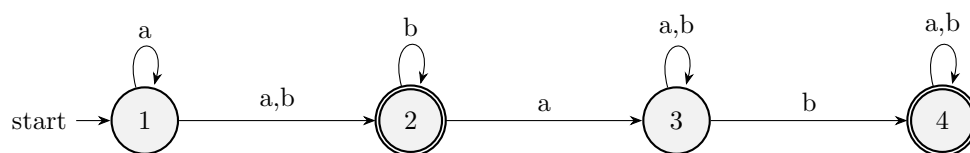
kaj je mišljeno kot algoritem tu..? (poglej zapiske od vaj/predavanj, mislim da je podano)

Dani vzorec mRNA vsebuje dva stop kodona: AUA**UAA**UGC**UGA**

3. *Konstruirajte determinističen končni avtomat za naslednji nedeterminističen končni avtomat.*

Deterministični končni avtomat iz nedeterminističnega izgradimo s pomočjo δ -tabele tako da zapišemo vse neprazne podmnožice stanj. Za stanje npr. 1, 2 naredimo unijo sledečih stanj za a in b , t.j 1, 2, 3 in 2., t.j 1, 2, 3 in 2. Da se izognemo pisanju nepotrebnih stanj, naredimo tabelo samo za dosegljiva stanja.

Nedeterminističen končni avtomat:

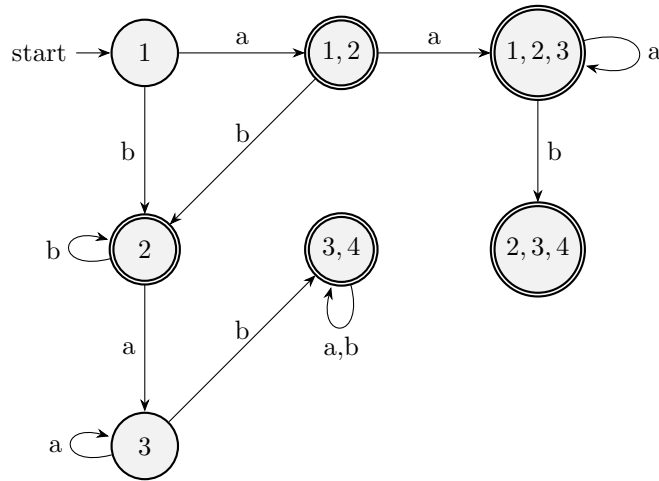
δ -tabela:

δ	a	b
1	1,2	2
2	3	2
3	3	3,4
4	4	4
1,2	1,2,3	2
3,4	3,4	3,4
1,2,3	1,2,3	2,3,4
2,3,4	3,4	2,3,4

Končna stanja sta 2 in 4, zato bo imel novi končni avtomat za končna stanja vsa stanja, ki vsebujejo tako 2 ali 4.

Zgodi se, da stanje 4 odpade, saj nobeno stanje ne vodi vanj.

Determinističen končni avtomat:

4. Poleg postopka z uporabo končnih avtomatov, poznamo tudi druge načine, kako odgovoriti na vprašanje "Kje in kolikokrat se vzorec p pojavi v besedilu t "? Naj bo naše besedilo $t = \text{ACCACCGACGCCGA}$.

- (a) Za vzorec $p = \text{CCGA}$, ponazorite delovanje algoritma KMP tako, da poiščete vzorec p v besedilu t in opišite, kako nam pri tem pomaga funkcija π . Kolikokrat in kje se vzorec p pojavi v besedilu t ?

KMP ali Knuth-Moriss-Prath-ov algoritem deluje na principu najdaljše predpone vzorca, ki je tudi pripona v dotedaj preiskanem besedilu. Z uporabo π -funkcije se algoritem izogne nepotrebnim primerjavam znakov v besedilu, za katere že vemo, da se ujemajo na začetku vzorca.

S funkcijo π najdemo najdaljšo predpono vzorca, ki je tudi njegova najdaljša pripona. Za naš vzorec izgleda tako:

p	C	C	G	A
$\pi(p)$	0	1	0	0

Psevdokoda za algoritem KMP izgleda tako:

```
def KMP(t, p):
    n = |t|
    m = |p|
    pi = Construct(p) // izgradi zgornji pi-seznam
    r = []             // seznam ki hrani začetne indekse
                       // kjer se pojavi ujemanje
    q = 0

    for i = 1 to n - 1:
        while q > 0 and p[q + 1] is not t[i]:
            q = pi
```

```

    if p[q + 1] == t[i]:
        q += 1

    if q == m:
        r = r.add(i - q + 1)

return r

```

Potek algoritma je opisan z naslednjo tabelo:

q	i	$p[q + 1]$	$t[i]$	match	action
0	1	C	A	No	incr i
0	2	C	C	Yes	incr q,i
1	3	C	C	Yes	incr q,i
2	4	G	A	No	$q = \pi[2] = 1$
1	4	C	A	No	$q = \pi[1] = 0$
0	4	C	A	No	incr i
0	5	C	C	Yes	incr q,i
1	6	C	C	Yes	incr q,i
2	7	G	G	Yes	incr q,i
3	8	A	A	Yes	incr q,i
4	9	ϵ	C	No	$r.add(i - q + 1), q = \pi[4]$
0	9	C	C	Yes	incr q,i
1	10	C	G	No	$q = \pi[1]$
0	10	C	G	No	incr i
0	11	C	C	Yes	incr q,i
1	12	C	C	Yes	incr q,i
2	13	G	C	No	$q = \pi[2]$
1	13	C	C	Yes	incr q,i
2	14	G	G	Yes	incr q,i
3	15	A	A	Yes	incr q,i
4	16	ϵ	ϵ	-	$r.add(i - q + 1), i = m : STOP$

Vzorec se pojavi dvakrat v našem besedilu. Algoritem najde uje-manja na indeksih 5 in 12.

- (b) Zgradite priponsko drevo za besedilo t . Opišite, kako s pomočjo priponskega drevesa učinkovito odgovorimo na vprašanje "Kje in kolikokrat se v besedilu t pojavi aminokislina prolin?"

Priponsko drevo izgradimo tako, da najprej najdemo vse pripone našega besedila t , nato pa jih (po abecednem vrstnem redu) dodajamo v drevo z začetkom v korenu. Pripone, ki imajo enako pripono bodo sledile istemu poddrevesu, a ga bodo nato razcepile na več pod-vej. V listih drevesa hranimo začetni indeks pripone.

Vse pripone našega besedila:

1. ACCACCGACGCCCCGA\$
2. CCACCGACGCCCCGA\$
3. CACCGACGCCCCGA\$
4. ACCGACGCCCCGA\$
5. CCGACGCCCCGA\$
6. CGACGCCCCGA\$
7. GACGCCCCGA\$
8. ACGCCCCGA\$
9. CGCCCCGA\$
10. GCCCCGA\$
11. CCCGA\$
12. CCGA\$
13. CGA\$
14. GA\$
15. A\$
16. \$

Indeksi urejeni po abedecnem vrstnem redu:

16, 15, 1, 4, 8, 3, 2, 11, 12, 5, 13, 6, 9, 14, 7, 10

Iz tega zdaj izgradimo priponsko drevo. Razdelil sem ga na 3 slike. Vsaka slika vsebuje poddrevesa, ki se začnejo s svojo črko (torej A, C in G).

(mislim, da je boljše da samo prilepiš slike na roke narisane)

